

Nucli del Castell de Rubió

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli del Castell de Rubió
Alçada: 636

Coordenades:

Latitud: 41.64446
Longitud: 1.56998
UTM Est (X): 380911
UTM Nord (Y): 4611290

Classificació

Número de fitxa 08185 - 185
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle X-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Residencial - cultural - productiu
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Església Santa Maria de Rubió](#)

[Ajuntament de Rubió](#)

[Rectoria](#)

[El Centre](#)

[Castell de Rubió](#)

[Can Solanes](#)

Autoria de la fitxa

Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.

Descripció

El centre històric de Rubió és troba situat a 626 m d'altitud, a la vessant sud de la serra de Cererols, a l'entorn del castell de Rubió, edificat a la cinglera i des del qual es va anar ocupant la banda sud del turó, al costat de l'antic camí de Rubió. Actualment, el nucli està format per un carrer que voreja les edificacions i per la plaça de l'ajuntament. A l'entorn de la plaça s'hi troba l'església de Santa Maria de Rubió, la rectoria, les antigues escoles on actualment s'hi troba l'Ajuntament junt amb dues habitatges més, Cal Tudori i Cal Solanes.

Història

El castell de Rubió és esmentat per primera vegada l'any 1065 en una escriptura de venda que fa el Bisbe d'Osona, Guillem de Balsareny, amb comtes de Barcelona del castell de Copons. L'any 1069 s'esmenta novament com afrontació per la banda de migjorn amb el terme del castell de Miralles. Al segle XII apareix la família denominada Rubió i vinculada a la castlania del castell amb Bertran de Rubió i el seu germà Bernat de Rubió, els quals signaren un document de concòrdia amb el monestir de Santes Creus. L'any 1317 la castlania del castell de Rubió es troba sota la família Castellolí. Segons els fogatges de 1358 la fortalesa de Rubió pertanyia a Gombau d'Anglesola, com a successor de Berenguer de Castellolí. L'any 1365 estava sota el domini de Francesc de Timor, casada amb Berenguer de Boixadors i amb segones núpcies amb Guillem d'Anglesola. L'any 1380 Bernat de Boixadors va comprar la jurisdicció del castell al rei Pere III, la qual va mantenir la família Boixadors fins al segle XVIII. Durant els segles XVI-XVII el castell va anar perdent les funcions de caire militar, fet que va propiciar al seu propi deteriorament. A partir del segle XVIII i fins la primera meitat del segle XIX, estigué en mans dels comtes de Peralada i Savallà, descendents dels Boixadors.

Bibliografia

AAVV. (1992): Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Alt Penedès, Baix Penedès, Garraf i Anoia. Barcelona. Enciclopèdia Catalana.

AAVV. (1999): Catalunya Romànica. Guies Comarcals. L'Alt Penedès, El Baix Penedès, El Garraf, l'Anoia. Pòrtic. Barcelona.

